

[Arbejdsministeren.]

komme ind på spørgsmålet om efteruddannelse og omskoling. Der kan nemlig ikke være tvivl om, at de ældres problem i overordentlig mange tilfælde ikke i og for sig hænger sammen med deres alder, men med utilfredsstillende og måske delvis forældet uddannelse. De deraf følgende problemer viser sig naturligvis med særlig styrke, når de pågældende kommer ud for at skulle skifte ansættelse. Det uddannelsesbehov, der således foreligger, vedrører ikke blot de mere arbejdsmarkedsbetonede helt korte kursus, men gælder også inden for den øvrige del af uddannelsessystemet.

Uddannelsesmyndighederne undersøger på forskellig måde karakteren af den indsats, der er behov for. Jeg kan f. eks. nævne, at undervisningsministeriet i samarbejde med bl. a. arbejdsformidlingskontorerne i Svendborgområdet og i Herningområdet foretager en undersøgelse af efteruddannelsesbehov, efteruddannelsesindsats og efteruddannelseseffekt inden for handels- og kontorområdet. Undersøgelsen omfatter ikke specielt de ældre, men der er næppe tvivl om, at undersøgelsen vil give værdifulde oplysninger også med hensyn til denne kategori.

I denne forbindelse må jeg udtrykke bekymring i anledning af, at de noget ældre er tilbageholdende med hensyn til at benytte sig af de faktisk foreliggende tilbud om kursus, efteruddannelse og omskoling. Inden for arbejdsministeriets områder domineres disse kursus af deltagere på under 35 år. Det er utvivlsomt vigtigt at påkalde større interesse hos de ældre arbejdstagere selv med henblik på ajourføringskursus af forskellig art. Det er efter min opfattelse også vigtigt, at netop de noget ældre ikke venter med at vise interesse for deres uddannelsesmæssige problemer, til de er i en aktuel ledighedssituation.

I forbindelse med deltagelse i efteruddannelser foreligger der spørgsmålet om dækning af deltagernes tab af indtægt under kursus. For de af arbejdsministeriet administrerede arbejdsmarkedskursus er der som bekendt etableret en nogenlunde tilfredsstillende ordning baseret på statsmidler. Der er for mig ingen tvivl om, at der herudover foreligger udækkede behov særlig i de tilfælde, hvor en løsning af de ældres efter-

uddannelsesproblem burde kunne støtte sig til en interesseret tilskyndelse fra det arbejdssted, de pågældende er tilknyttet og fortsat bør være tilknyttet. Tanker har tidligere været fremme om, at arbejdsmarkedets parter bør engagere sig i en finansieringsordning, og både undervisningsministeren og jeg har lejlighedsvis ytret sympati for disse tanker.

Sammenfattende kan jeg sige, at hvert eneste arbejdsformidlingskontor prioriterer formidlingsindsatsen og vejledningsindsatsen over for den ældre arbejdskraft meget højt. Det er der ingen anledning til at tvivle om. En række aktiviteter, der peger fremad, er iværksat, men det er ikke problemer, der klares ved enkeltstående kraftpræstationer. De ældres beskæftigelsesproblemer skal gribes an stædigt og vedvarende fra flere sider på én gang, og dér kan formidlingskontorerne i mange henseender koordinere og inspirere indsatsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Risgaard Knudsen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvornår kan det første arbejde med banegårdsflytningen i Frederikshavn ventes udbudt i licitation?“

Risgaard Knudsen: I Frederikshavn havde man ventet, at arbejdet med banegårdsflytningen var blevet påbegyndt sidste forår, og det var statsbanerne vel også indstillet på, men desværre blev statsbanerne pålagt at udvise tilbageholdenhed med igangsættelse af nye arbejder, og det kom også til at gå ud over banegårdsflytningen i Frederikshavn.

Ministeren har dog i juli måned sidste år ved besvarelsen af et spørgsmål fra mig om, hvornår banegårdsflytningen kan ventes påbegyndt, oplyst, at en parcel kan ventes igangsat i slutningen af indeværende finansår. Der er blot ikke sket noget med hensyn til at få arbejdet påbegyndt, licitation har endnu ikke været afholdt, og det er grunden til, at jeg har stillet mit spørgsmål, her i dag.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Den 1. juni 1970.